

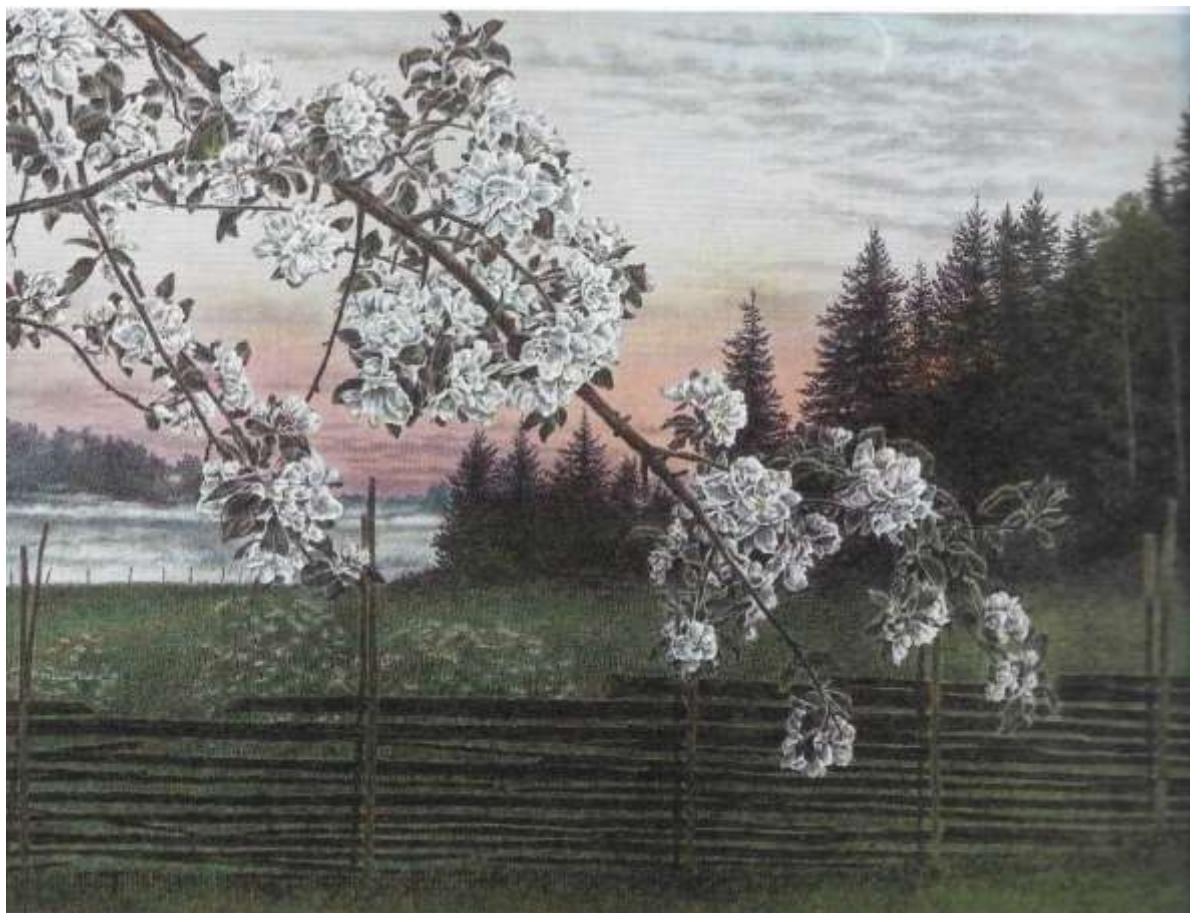
(VERKSAMHETSÅR 2021 - 22)

MEDLEMSBREV NR 1

”Och tiden går – tiden, denna besynnerliga tid, så slemsakta sniglande i arbetets leråker, svingande snabbt som ett pariserhjul i nöjets korta, brokiga stunder, bottenfruset stilla som en bäck om vintern, virvlande som maskrosfjun i sommarens dagar, för hänryckta och älskande stillastående i navets mitt, i en befrielse från tid och nu, på en gång skenbar och sann...

Tid, du nyckfulla och grymma, förspild som vatten i såll när du sparas, uttömlig som havet när du förslösas; tid, timmar och stunder otåligt repade från livets druvstjälk eller bevarade i minnets söta konserver, du tid som alltid är för lång eller för kort, aldrig som vi önskar, alltid framför oss eller bakom, aldrig vilande i här och nog och nu...

Ja, tiden går och det är redan försommar...”

Kära medlemmar,

visst har tiden gått också detta underligt stillastående år. Det är faktiskt snart försommar även om vädret utanför mitt fönster mera påminner om november än om den juninatt som Reinhold Ljunggren så mångtydigt frammanar med sin pensel. ”Ett blommande fruktträd, vad kunde vara mera hoppingivande och glädjande?” Så skildrar Sven Delblanc själv anblicken av sin vän Reinholds målning. Det blommande körsbärsträdet är en återkommande sinnebild i Delblancs författarskap. Sådana blommor i juni leder dock av allt att döma till annan frukt – för all del säkert lika välkommen i hans trädgård.

Förlåt min klyschartade inledning om "tiden som går". Men mitt öga föll på det underbara citatet ur Vinteride (kapitel 12) som ju är allt annat än banalt. Att klä en så banal fras i så inspirerade ordalag kan bara en mästare och det är inte förespild tid att läsa sådana meningar om och om igen, vilket jag själv kom att göra.

Jag skriver detta på Sven Delblancs födelsedag den 26 maj, en i Stockholm synnerligen regnig födelsedag. I dag borde, liksom tidigare år, en nybakad pristagare i strålande majsol ha stigit in för att hyllas i Trosa landskyrka. Men stjärnorna står numera i andra konstellationer. Ett virus hindrar oss från att samlas. Kyrkan i fråga vill inte längre ställa sina utrymmen till Delblancsällskapets förfogande. Sörmlands Nyheter har (som tidigare nämnts) avböjt fortsatt deltagande som medfinansierare och Trosa kommun antyder därmed att man tänker följa exemplet. Vi står nu så att säga på ruta noll och **troligen inför den grannliga uppgiften att återskapa ett pris** som efter en lång följd av år äntligen vunnit erkännande. Någon som kan rekommendera en frikostig mecenat?

Sällskapets femte pristagare Steve Sem-Sandberg har mot alla odds ändå fått sina prispengar och tillika den lilla miniatyren av Jim Axéns skulptur *Flotten* (en springbrunn i Vagnhärad från år 2000) som utgör det synliga tecknet på hans ovanskliga ära. Det hindrar inte att vi fortfarande ser fram emot en riktig prisutdelningsceremoni i slutet av september, möjligtvis då i Stockholm, och där Martina Montelius beredvilligt förklarar sig villig att presentera och harangera pristagaren. För närvarande är datumen 25 eller 27.9 föreslagna, men fastställt datum och vald plats kommer naturligtvis att så snart som möjligt meddelas alla medlemmar. Välkomna till ett festligt tillfälle!

En följetong – coronan har många sådana i släptåg – i våra medlemsbrev är den **Helsingforsresa** som inte blev av hösten 2020. Nu är nytt föreslaget datum den 23 - 24 oktober (hem på morgonen den 25.) Om du är en av dem som redan betalt in för resan – gör dig då om möjligt ledig det veckoslutet. Om inte, är du naturligtvis ändå på nytt välkommen att anmäla ditt intresse! Ju fler vi är tillsammans, dess gladare vi bli, säger visan. Vi åker på kryssning med Viking, beser det flotta stadsbiblioteket ODE, lunchar och samlas för att träffa professor Clas Zilliacus som talar om sina kontakter med Sven Delblanc. Kostnaden ligger troligen oförändrad kvar på ca 2 000 kr, även frukostar och middagar på båten ingår med dryckespaketet.

Sällskapet har, liksom alla andra, mycket att ta igen efter pandemin. Den som inte åker till Helsingfors får kanhända en möjlighet att åka till **Köpenhamn i stället. Framför allt till Kolding**, därifrån Svens *Kära farmor* en gång hämtades till Sverige. Museer med anknytning till Delblanc (Hermann Bang och Karen Blixen) hinner vi också med. Vi tror att slutet av april 2022 kan vara en trevlig tid. Kanske en bit in i maj? Och vad sägs om att åka nattåg i stället för att flyga? Det erbjuder flera och bättre tillfällen till samvaro. Styrelsen återkommer med närmare planer.

Sällskapets **lokalavdelning i Vagnhärad/Trosa** för en tynande tillvaro. I synnerhet den årliga åpromenaden vore det synd att inte bibehålla som tradition. Om någon känner sig manad att gå i bräschen för sällskapet i Delblancs hembygd är han eller hon välkommen att kontakta mig eller Jim Axén i Vagnhärad!

A propos Trosa är sällskapets förre eminente ordförande P-O Jansson vidtalad att i Eskilstuna delta i **ett projekt för skrivande ungdomar: Platsens Författare**. Att Delblanc är starkt associerad till just Trosa kan väl ingen förneka. P-O skriver i ett kommande nummer av tidskriften Parnass just om hans anknytning till den delen av Sörmland.

Det kommer snart ut en **dubbelbiografi över Sven Delblanc**, vars levnad tecknas tillsammans med P O Enquists. Författare är Delblancs mångåriga vän **Lars Lönnroth**. Lönnroth är vidtalad att berätta om sitt stora projekt på nästa årsmöte. För oss i sällskapet är detta naturligtvis av vitalt intresse.

Inte bara denna dubbelbiografi är att vänta. En annan Lars – vår egen vice ordförande Ahlbom meddelar att **ett välmatat nummer av Delbladet** tillställs alla medlemmar. Som vanligt utlovas intressant julläsning.

Nu när samhällslivet förhoppningsvis i höst återgår till det normala, känns det befogat att dra i gång aktiviteter som mera aktivt kan tänkas involvera oss medlemmar i sällskapetets kärnområde: **läsning av Delblancs texter**. Jag tänker mig kvällar, eller varför inte t.ex. söndagsförmiddagar då man samlas kring en vald bok eller kanske en pjäs av Delblanc. Var och en kan då, utan alla litteraturvetenskapliga anspråk, prata om vad hen funnit i texten, haft för utbyte av den, gillat eller ogillat. Och jag har inte riktigt släppt tanken på att be sällskapetets medlemmar om egna alster. En idé jag ogärna släpper är att be om en – kortare eller längre – fortsättning på en bok av Delblanc; ett förlängt slut, ett utvidgande slut, eller ett helt nytt slut! Det kan också – varför inte – vara inlägg mitt i en roman av Delblanc; kanske en bifigurs vidare öden eller bakgrund, kanske en påhittad förveckling mellan skildrade personer. Delblancs ande förlåter oss säkert alla mer eller mindre vanvördiga inlägg.

Är det en galen idé? Hör av er och berätta!

Vår finansminister blir alltid lika glad över bidrag. Snälla, kontrollera om ni redan betalt in **medlemsavgiften för i år** på **86 49 86-5**, 250 p/p och 300 för par/hushåll! Då får ni en stjärna i boken!

Allt gott inför en i dubbel bemärkelse ljusnande framtid önskar

Lasse Zilliacus
Ordf.